

gen til at anmode arbejdsmarkedets to hovedorganisationer — Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark, De samvirkende Fagforbund — om gennem forhandlinger at fortsætte bestræbelserne for at bringe konflikterne til snarligt ophør.

Tinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.“

Til dette forslag stillede *Poul Sørensen* (KF) — efter at have anbefalet forslaget til folketingsbeslutning til vedtagelse — sammen med *Erik Eriksen* følgende ændringsforslag:

„Efter ordene „yderst vigtig“ i anden linje indføjes: „og idet tinget går ud fra, at arbejdsmarkedets to hovedorganisationer, Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen, De samvirkende Fagforbund, altid gør deres yderste for at bringe konflikter til snarligt ophør,

fortsætter tinget behandlingen af den på dagsordenen opførte sag“,
Resten udgår.“

Baunsgaard fremhævede, at situationen ville have været en ganske anden, hvis kontaktmulighederne mellem parterne var helt udtømt. Såfremt der kun var en meningsløs udmattelseskrig at vente, ville folketinget handle ud fra andre forudsætninger, men sådan lå situationen ikke. „Det radikale venstre ønsker ikke at ødelægge mulighederne for at bringe konflikten til ophør. Vi har i disse dage kun det ene formål at tilstræbe med vor indflydelse at gøre skaderne for samfundet, erhvervslivet og de enkelte arbejdere så kortvarige og så små som muligt, og det er på denne baggrund, jeg kan anbefale, at man stemmer for den af det ærede medlem hr. Hans Rasmussen og mig foreslåede dagsorden. Jeg kan samtidig meddele, at jeg, da det reelle indhold af den tilføjelse, det ærede medlem hr. Poul Sørensen foreslog, var en afvisning af dette initiativ, selvsagt må anbefale, at man stemmer imod dette ændringsforslag.“

Aksel Larsen (SF) gik afgjort imod forslaget til folketingsbeslutning og kunne tiltræde regeringspartierne dagsordensforslag.

Iver Poulsen (Uafh.) var ligeledes betænkelig ved at lade folketinget gribe ind i konfliktsituationen, men kunne dog tiltræde forslaget til folketingsbeslutning navnlig ud fra den betragtning, „at der fra arbejderside offentligt i flere tilfælde er blevet klaget over, at urafstemningen var så dårligt forberedt og så slet tilrettelagt, at arbejderne mener at have ret til at påstå, at de ikke er blevet tilstrækkelig grundigt orienteret om det indviklede mæglingens forslags virkelige indhold. Hertil kommer, at man stadig fra arbejderside hævder, at afstemningen i mange tilfælde ikke er blevet gennemført på reglementeret vis, og selv herefter må det jo erkendes — som det også er nævnt af tidligere ærede ordførere i dag — at arbejds-konflikten hviler på et meget spinkelt grundlag.“

Der førtes om sagen en langvarig debat, i hvilken også andre end de nævnte deltog. Ved forhandlingens slutning forkastedes